

N:o 51.

Af herr **J. H. G. Fredholm**, om bestämmelse derom, att Riksdagens revisorers berättelse om verkställd granskning af statsverkets styrelse och förvaltning skall tillställas Riksdagen omedelbart vid Riksdagens början.

Riksdagens revisorers berättelse om verkställd granskning af statsverkets styrelse och förvaltning är den fullständigaste redogörelse för de förvaltande verkens inkomster och utgifter, som för hvar och en af Riksdagens ledamöter finnes i tryck tillgänglig. För ett rätt bedömande af de anslagsäskanden, som i statsverkspropositionen göras, äro de upplysningar, man ur förenämnda revisionsberättelse kan hemta, i många fall ovärderliga. För Riksdagens ledamöter är det därför af stor vikt, att revisionsberättelsen finnes att tillgå samtidigt med statsverkspropositionen. Om icke en stor del af denna berättelses värde för riksdagsarbetet skall gå förlorad, bör den åtminstone vara tillgänglig allra senast innan beslut skola i kamrarna fattas om hvad statsutskottet med anledning af statsverkspropositionen föreslår.

I nu omförmälda hänseenden hafva förhållandena under de senare åren icke varit så tillfredsställande, som önskligt hade varit, hvilket framgår deraf, att revisionsberättelsens aflemnande till Riksdagen blifvit alltmera framflyttad, från den 19 februari åren 1889 och 1890 till den 27 februari år 1897. Året 1895 hade 1:sta, 2:dra, 3:dje, 4:de, 6:te och 7:de hufvudtitlarne inkommit från statsutskottet till kamrarne, innan revisionsberättelsen den 23 februari första gången bordlades. Då detta egde rum år 1896, den 25 februari, hade 1:sta, 2:dra, 3:dje, 4:de och 6:te hufvudtitlarne inkommit, och år 1897 voro redan 1:sta, 2:dra, 3:dje och 6:te samt en del af 4:de hufvudtiteln af kamrarne slutbehandlade, då revisionsberättelsen den 29 februari första gången bordlades.

Bih. till Riksd. Prot. 1898. 1 Saml. 2 Afd. 2 Band. 11 Häft (N:is 51—55.) 1

Något hinder för att utdela revisionsberättelsen samtidigt med statsverkspropositionen förefinnes icke, emedan förenämnda berättelse redan vid årets början är färdigtryckt. Att så emellertid icke sker, beror på, att man afvaktar vederbörandes svar på af revisorerna gjorda anmärkningar för att låta dessa svar i tryck medfölja berättelsen. Skilde man svaren på anmärkningarna från sjelfva revisionsberättelsen samt låte trycka dessa svar i ett särskildt häfte, som bland Riksdagens ledamöter utdelades, när det blef färdigtryckt, så kunde man med genomförandet af endast denna ändring låta utdela revisionsberättelsen samtidigt med statsverkspropositionen, berättelserna öfver riksbanken och riksgäldskontoret samt justitieombudsmannens årsberättelse.

Skulle man alldeles oberoende häraf anse önskvärdt, att svaren på anmärkningarna delgäfvos Riksdagen tidigare, än hvad nu är fallet, så kunde man ju för vinnandet af detta önskemål förkorta den tid af två månader efter revisionstidens slut, som nu är medgifven för svarens afgifvande. Att genomförandet af en sådan reform icke heller skulle möta några oöfvervinnliga svårigheter, bör man med säkerhet kunna antaga, om man tager i betraktande den utveckling, samfärdsmedlen, synnerligast till de norra orterna, vunnit efter den tidpunkt, då den nu stadgade tiden för svarens afgifvande bestämdes. Frågan om en förkortad tid för afgifvande af svaren på revisionsanmärkningarna behöfver dock ej, om man det ej vill, lösas i samband med frågan om revisionsberättelsens tidigare utdelande bland Riksdagens ledamöter.

På grund af hvad ofvan blifvit anfördt, inskränker jag mig till att hemställa,

att Riksdagen, på sätt vederbörande utskott med hänsyn till möjligen behöfliga ändringar i gällande bestämmelser i instruktionen för Riksdagens revisorer af stats-, banko- och riksgäldsverken samt i reglementet för riksgäldskontoret kan finna lämpligt föreslå, måtte besluta, att Riksdagens revisorers berättelse om verkställd granskning af statsverkets styrelse och förvaltning skall delgivas Riksdagen genast vid dennas början.

Stockholm den 25 januari 1898.

J. H. G. Fredholm.